

ROND DE INHULDIGING VAN DE TWEELINGBRUGGEN

22 MAART 2002

De toeristische Netebrug die thans de oever van Rumst verbindt met de westelijke zijde van Battenbroek heeft nooit een voorganger gekend. Weinig Rumstenaren hadden immers iets verloren op het Tongske, de kleine landtong (latijn: *linguala*) van "den Bek". Ja, er heeft daar wel ooit een Spaanse wachttoren gestaan, geflankeerd door enkele gammele huisjes voor de luttele soldatengezinnen, maar een schuitje volstond wel om, als het dan toch nodig was, in beide richtingen over te steken.

De Spanjaarden hielden zich niet bezig met toerisme. Hun bewakingsopdracht gaf hun hiertoe geen gelegenheid. Ze moesten immers dekking bieden tegen de veroveringsdrift van de Geuzen en later van de Franse zonnekoning.

De gloednieuwe Dijlebrug die thans Battenbroek met Heindonk verbindt, die werd wel ooit voorafgegaan door een ruwe "genie"-brug. Heel lang heeft ze er niet gelegen. Ze bewees haar dienst op het einde van het Spaanse regime. Toen legerden er in de uitgestrekte beemden van Battenbroek regelmatig Engelse en Hollandse artillerieafdelingen van de "Verbondenen" tegen de Fransen. En die moesten dan zo nodig vlug kunnen aftrekken richting Vlaanderen, over Heindonk. De schepenen van de Vrije Aerde van Battenbroek getuigen in hun nagelaten archiefverslagen, vlijtig uitgevlooid door de vroegere pastoor Goetstouwers van Walem, dat er in augustus 1697 een brug gelegd werd tussen Battenbroek en Heindonk. De brug heeft er zeker gelegen tot 1702. De "Volckeren van Oorloghe" brachten veel ellende over Battenbroek; de beemden werden kaal gevreten door de paarden en de soldaten hielden goede sier in de zeldzame woningen van het uitgestrekte broek. Met opluchting werd het afmarcheren der legers gadeslaan.

Waar lag de brug precies aan de Dijledijk? Tussen de "Koeistaart", over het oude veer van Rumst, en dan richting Mechelen, een eindje vóór het Zennegat.

Karel Swenden